

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

nr. 240.269 van 21 december 2017

in de zaak A. 223.063/IX-9129

In zake: Julien VAN GEERTSOM
die woonplaats kiest bij
de Algemene Centrale der Openbare Diensten (ACOD)
gevestigd te 1000 Brussel
Fontainasplein 9-11
en bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ingrid Martens
kantoor houdend te 9000 Gent
Gustaaf Callierlaan 291

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Middenstand, Zelfstandigen, KMO's, Landbouw en Maat-
schappelijke Integratie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Emmanuel Jacubowitz en Anthony Poppe
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 6 september 2017, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de minister van Middenstand, Zelfstandigen, KMO's, Landbouw en Maatschappelijke Integratie van 20 juli 2017 om geen gevolg te geven aan de vraag van Julien Van Geertsom om zijn mandaat van voorzitter van de programmatorische federale overheidsdienst Maatschappelijke Integratie, Armoedebestrijding en Sociale Economie na zijn 65ste verjaardag te verlengen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Melissa Celis heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 november 2017.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ingrid Martens, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Emmanuel Jacobowitz, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Bij koninklijk besluit van 4 april 2003 wordt verzoeker aangewezen als voorzitter van de programmatorische federale overheidsdienst Maatschappelijke Integratie, Armoedebestrijding en Sociale Economie (hierna: de POD Maatschappelijke Integratie) met ingang van 1 mei 2003.

3.2. Bij koninklijk besluit van 2 april 2009 wordt verzoeker aangewezen als houder van de managementfunctie “Voorzitter” voor een periode van zes jaar in de POD Maatschappelijke Integratie met ingang van 1 mei 2009.

3.3. Luidens het federale regeerakkoord van 10 oktober 2014 zullen er, wat de federale overheidsorganisatie betreft, structuurhervormingen ondernomen worden. Zo wordt wat de nieuwe structuur van de federale overheid betreft, onder meer voorzien in de opheffing van de programmatorische federale overheidsdiensten (hierna: POD's).

3.4. Bij koninklijk besluit van 3 april 2015 wordt verzoeker aangewezen als houder van de managementfunctie "Voorzitter" voor een periode van zes jaar in de POD Maatschappelijke Integratie met ingang van 1 mei 2015.

3.5. Tijdens de ministerraad van 3 juli 2015 wordt voorgesteld om een zestal trajecten uit te werken om snel en concreet "meer te doen met minder". Deze zes trajecten fungeren als 'pilotprojecten' waarna andere verbetertrajecten van het overheidsapparaat op een gefaseerde manier aan bod zullen komen. Met betrekking tot de POD's wordt voorgesteld dat de bevoegde regeringsleden ermee zouden worden belast om zo spoedig mogelijk een integratievoorstel aan de ministerraad voor te leggen.

3.6. Op 22 februari 2017 dient verzoeker bij de verwerende partij een aanvraag in tot verlenging van zijn mandaat na de leeftijd van 65 jaar. Daar hij op 17 januari 2018 65 jaar zal worden, vraagt hij om een verlenging van zijn mandaat voor de duur van één jaar. Hij wijst in deze aanvraag op zijn ervaring en kennis die hij graag zou aanwenden om bij te dragen aan de transformatie van de POD naar zijn toekomstige structuur.

3.7. Met een brief van 20 juli 2017 deelt de bevoegde minister zijn beslissing in verband met de vraag om verlenging van het mandaat van verzoeker mee. Deze luidt als volgt:

"Ik heb uw brief met de vraag om uw mandaat na uw 65ste verjaardag te verlengen in goede orde ontvangen.
Zoals u weet, voorziet het regeerakkoord dat de POD's, waaronder dus ook de POD Maatschappelijke Integratie, opgeheven zullen worden.

Gezien deze context, waarbij de POD Maatschappelijke Integratie zal ophouden te bestaan, moet ik u meedelen dat het me niet opportuun lijkt om gevolg te geven aan uw vraag. In overeenstemming met artikel 20, § 1, 2° van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001 betreffende de aanduiding en de uitoefening van managementfuncties in de federale overheidsdiensten zal uw mandaat dan ook eindigen wanneer u de leeftijd van 65 jaar hebt bereikt.

Ik wens u nu reeds te bedanken voor uw inzet en het werk dat u voor en met uw administratie verrichtte.”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie wegens gebrek aan belang

4. Volgens de verwerende partij is verzoeker zonder belang bij de vordering waardoor deze dan ook onontvankelijk is. Zij licht haar exceptie toe als volgt (voetnoten weggelaten):

“12. Luidens de vaste rechtspraak van Uw Raad dient een persoon te beschikken over een persoonlijk, rechtstreeks, griefhoudend en geoorloofd belang om een ontvankelijk beroep tot nietigverklaring in te kunnen stellen. Het belang als ontvankelijkheidsvereiste voor het instellen van een beroep tot schorsing en/of nietigverklaring raakt de openbare orde zodat de verzoekende partij dient aan te tonen in welke mate zij een nadeel lijdt door de bestreden beslissing en in welke mate de gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing haar een voordeel zou kunnen opleveren.

13. Zoals uiteengezet [...] wordt de POD Maatschappelijke Integratie, Armoedebestrijding en Sociale Economie weldra opgeheven.

14. Nu de huidige voorzitter, zijnde de verzoekende partij, in januari 2018 de leeftijd van 65 jaar bereikt, en er van rechtswege een einde komt aan zijn mandaat, heeft de bevoegde Minister, in het licht van de nakende opheffing van de POD, beslist de functie van voorzitter niet opnieuw in te vullen.

De verzoekende partij kan dan ook geen enkel voordeel halen uit een mogelijke schorsing en/of vernietiging van de bestreden beslissing.

Bijgevolg is de verzoekende partij zonder belang bij dit beroep.

Het schorsings- en vernietigingsberoep is dan ook onontvankelijk.”

Beoordeling

5. Verzoeker heeft aan de verwerende partij gevraagd om zijn mandaat na het bereiken van de leeftijd van 65 jaar nog met één jaar te verlengen. De verwerende partij is echter niet ingegaan op die vraag. Het is dan ook duidelijk dat zij verzoeker een nadeel heeft berokkend door geen gevolg te geven aan zijn vraag om zijn mandaat te verlengen.

De verwerende partij kan evenmin worden bijgetreden waar zij opwerpt dat een eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verzoeker geen voordeel meer zou kunnen verschaffen. Het kan niet worden uitgesloten dat na een eventuele schorsing de bevoegde minister alsnog beslist het mandaat van verzoeker met één jaar te verlengen. Het argument van de verwerende partij van de nakende opheffing van de POD Maatschappelijke Integratie doet hieraan geen afbreuk. Het staat op dit ogenblik nog niet vast wanneer precies de opheffing van deze POD zal plaatsvinden. In haar uiteenzetting van haar exceptie en ook in haar repliek met betrekking tot de grondvoorwaarden voor het bevelen van de schorsing, blijft de verwerende partij zeer vaag over de mogelijke opheffing van deze POD. Zij beperkt zich tot uitlatingen als “weldra opgeheven” en “nakende opheffing” zonder daar verder concreet op in te gaan. Aldus maakt de verwerende partij nog niet aannemelijk dat deze opheffing nog zal plaatsgrijpen vóór het verstrijken van dat ene jaar waarvoor verzoeker de verlenging van zijn mandaat heeft gevraagd. Er bestaat aldus nog een reële mogelijkheid dat verzoeker nog steeds een voordeel kan halen uit een eventuele schorsing, namelijk toch nog een verlenging van zijn mandaat voor één jaar bekomen.

6. De door de verwerende partij opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid wegens gebrek aan belang dient te worden verworpen.

V. Schorsingsvoorwaarden

7. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

VI. Ernst van het enige middel

8. Verzoeker voert in zijn enige middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Hij licht zijn enige middel toe als volgt:

“6. Uit artikel 20, § 2, van het ‘KB van 29 oktober 2001 betreffende de aanduiding en de uitoefening van de managementfuncties in de federale overheidsdiensten’ volgt dat als de houder van de managementfunctie de leeftijd van 65 jaar bereikt tijdens het mandaat, hij kan vragen zijn mandaat te verlengen tot het einde ervan, per maximale periode van een jaar. De minister kan weigeren zulke verlenging toe te staan maar dan dient hij hiervoor wel deugdelijke motieven te hebben.

7. De materiële motiveringsplicht of de eis van interne legaliteit houdt in dat elke administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen.

8. De motivering van de bestreden beslissing om de verlenging van het mandaat met 1 jaar te weigeren, luidt als volgt:

‘Zoals u weet, voorziet het regeerakkoord dat de POD's, waaronder dus ook de POD Maatschappelijke Integratie, opgeheven zullen worden.

Gezien deze context waarbij de POD Maatschappelijke Integratie zal ophouden te bestaan, moet ik u meedelen dat het me niet opportuun lijkt om gevolg te geven aan uw vraag.’

9. Deze motivering kan niet als deugdelijk beschouwd worden. De opheffing van de POD Maatschappelijke Integratie is op dit ogenblik nog helemaal niet aan de orde. Er is geen enkel officieel document waaruit deze opheffing blijkt. Er is evenmin een besluit waaruit deze opheffing blijkt. Op dit ogenblik is de opheffing van de POD dan ook nog helemaal niet aan de orde zodat deze opheffing ook niet kan dienen als motivering voor de bestreden beslissing. Het is niet omdat het regeerakkoord [...] voorziet in de opheffing van de POD's dat de opheffing van de POD Maatschappelijke Integratie er nog deze legislatuur zal komen. Het regeerakkoord is immers een loutere intentieverklaring van de regering maar is nog geen besluit

waarmee deze intentie ook effectief wordt uitgevoerd. Het is even goed mogelijk dat deze intentie niet zal worden uitgevoerd in de praktijk. Zolang er geen officieel besluit is, is er ook geen officiële opheffing van de POD en kan dit niet als motief aangevoerd worden om de verlenging van het mandaat van verzoeker te weigeren.

10. Tevens werd bij KB van 3 april 2015 het mandaat van verzoeker verlengd voor een periode van 6 jaar, in de Programmatorische Federale Overheidsdienst Maatschappelijke Integratie, Armoedebestrijding en Sociale Economie met ingang van 1 mei 2015. Op dat ogenblik bestond het regeerakkoord, dat dateert van 10 oktober 2014 en voorziet in de opheffing van de POD's, reeds en vormde dit toch geen beletsel om het mandaat van verzoeker op dat ogenblik te verlengen. Wanneer er op dat ogenblik geen beletsel bestond om het mandaat te verlengen, dan bestaat er nu ook geen beletsel om het mandaat te verlengen, daar er nog steeds geen officieel besluit is dat het regeerakkoord uitvoert en voorziet in de opheffing van de POD Maatschappelijke Integratie.

11. De aangehaalde motivering is dan ook niet deugdelijk[e] en houdt een schending in van de materiële motiveringsplicht.

12. Daarnaast liepen bij de redesign van Fedict, FOD Budget en FOD P&O naar FOD Bosa de bestaande mandaten gewoon verder wat er op wijst dat bij een eventuele toekomstige opheffing van de POD Maatschappelijke Integratie er geen enkel beletsel is om het bestaande mandaat van verzoeker gewoon verder te laten lopen.

Tevens heeft verzoeker reeds een ruime ervaring in het mandaat van voorzitter van de POD Maatschappelijke Integratie daar hij dit mandaat reeds gedurende 14 jaar uitoefent sedert 1 mei 2003. Wanneer er toch een toekomstige opheffing van de POD zou komen dan kan verzoeker hier, gelet op zijn kennis en ervaring, een zeer nuttige bijdrage bij leveren. Zijn kennis en ervaring van de huidige structuur en werking van de POD Maatschappelijke Integratie kunnen nuttig zijn bij de eventuele latere omschakeling naar de nieuwe structuur zodat dit een reden te meer is om zijn mandaat nog te verlengen met 1 jaar met ingang van 18 januari 2018. Ook op basis van deze elementen is de aangehaalde motivering in de bestreden beslissing dus niet deugdelijk en houdt deze een schending in van de materiële motiveringsplicht.”

9. De verwerende partij is van oordeel dat het enige middel niet ernstig is. Zij licht dit in haar nota toe als volgt:

“16. Volgens de rechtspraak van Uw Raad vereist het materiële motiveringsbeginsel dat voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven bestaan met een voldoende feitelijke grondslag. Zo hiervan al niet op afdoende wijze blijkt van gegeven moet worden in het besluit zelf lijkt de mogelijkheid tot controle hierop te vereisen dat die grondslag blijkt uit het administratief dossier.

17. De bestreden beslissing werd als volgt gemotiveerd:
‘Zoals u weet, voorziet het regeerakkoord dat de POD’s, waaronder dus ook de POD Maatschappelijke Integratie, opgeheven zullen worden. Gezien deze context waarbij de POD Maatschappelijke Integratie zal ophouden te bestaan, moet ik u meedelen dat het me niet opportuun lijkt om gevolg te geven aan uw vraag’.

18. Dat bij de hervorming van Fedict, de FOD Budget en de FOD P&O naar FOD Bosa de bestaande mandaten gewoon verder liepen doet geen afbreuk aan de juistheid van de motivering van de bestreden beslissing. De situatie is uiteraard voor elk te hervormen of op te heffen instelling anders.

In het onderhavige geschil betreft het de invulling van het voorzitterschap van de POD Maatschappelijke Integratie.

Artikel 20, § 1, 2°, van het koninklijk besluit [van] 29 oktober 2011 betreffende de aanduiding en de uitoefening van de managementfuncties in de federale overheidsdiensten en de programmatorische federale overheidsdiensten luidt als volgt :

‘§ 1. Het mandaat eindigt van rechtswege en zonder dat het aan de mandaathouder moet worden betekend :

[...]

2° wanneer de houder van de managementfunctie de leeftijd van 65 jaar bereikt;

[...]

Welnu, de verzoekende partij, die momenteel het voorzitterschap bekleedt, zal in januari 2018 de leeftijd van 65 jaar bereiken. Gelet op de nakende opheffing van de POD Maatschappelijke Integratie heeft de bevoegde Minister beslist om het mandaat van de huidige voorzitter, dat een einde neemt van rechtswege, niet te verlengen, daar hij een verdere invulling van het voorzitterschap in het licht van de toekomstige verdwijning van de POD niet zinvol acht.

19. De verwijzing door de verzoekende partij naar de situatie bij Fedict, de FOD Budget en de FOD P&O naar FOD Bosa, waar de bestaande mandaten gewoon verder liepen, is overigens niet pertinent, en wel omdat artikel 10, §2 van het KB [van] 29 oktober 2001 betreffende de aanduiding en de uitoefening van de managementfuncties in de federale overheidsdiensten een essentieel onderscheid maakt tussen een voorzitter van een FOD en een voorzitter van een POD. Omdat van bij het begin de POD’s tijdelijke instellingen geconcipieerd werden, bepaalt artikel 10, §2 het volgende:

‘§2. In afwijking van § 1, stelt de Koning, binnen een programmatorische federale overheidsdienst, de voorzitter aan, op voorstel van de betrokken minister en in voorkomend geval de betrokken staatssecretaris, evenals de overige houders van een managementfunctie en dit eveneens op voorstel van de betrokken minister en in voorkomend geval de betrokken staatssecretaris, na voordracht door de voorzitter. Zij worden aangesteld voor de duur van het bestaan van de programmatorische federale overheidsdienst en uiterlijk voor zes jaar’.

Uit een vergelijking met andere overheidsinstellingen, en meer specifiek met een FOD, kan dan ook geen argument worden geput, en al helemaal niet voor wat betreft de invulling van het voorzitterschap.”

Beoordeling

10. De materiële motiveringsplicht, het vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen. De motieven moeten in het administratief dossier kunnen worden gevonden.

11. Art. 10, § 2, van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001 ‘betreffende de aanduiding en de uitoefening van de managementfuncties in de federale overheidsdiensten en de programmatorische federale overheidsdiensten’ luidt als volgt:

“In afwijking van § 1, stelt de Koning, binnen een programmatorische federale overheidsdienst, de voorzitter aan, op voorstel van de betrokken minister en in voorkomend geval de betrokken Staatssecretaris, evenals de overige houders van een managementfunctie en dit eveneens op voorstel van de betrokken minister en in voorkomend geval de betrokken Staatssecretaris, na voordracht door de voorzitter. Zij worden aangesteld voor de duur van het bestaan van de programmatorische federale overheidsdienst en uiterlijk voor zes jaar.”

Artikel 20, § 1, 2°, en § 2, van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001 luidt als volgt:

“§ 1. Het mandaat eindigt van rechtswege en zonder dat het aan de mandaathouder moet worden betekend :

(...)

2° wanneer de houder van de managementfunctie de leeftijd van 65 jaar bereikt;

(...)

§ 2. Als de houder van de managementfunctie de leeftijd van 65 jaar bereikt tijdens het mandaat, kan hij vragen zijn mandaat te verlengen tot het einde ervan, per maximale periode van een jaar. De organen bedoeld in artikel 9, § 1, tweede lid, en § 2, tweede lid, nemen een met reden omklede

beslissing. De verlengingsaanvraag wordt ingediend minstens 6 maanden voor de datum van de 65e verjaardag of van het einde van de verlenging.”

12. Verzoeker is bij koninklijk besluit van 3 april 2015 opnieuw aangewezen als houder van de managementfunctie “Voorzitter” voor een periode van zes jaar in de POD Maatschappelijke Integratie met ingang van 1 mei 2015. Omdat verzoeker op 17 januari 2018 de leeftijd van 65 jaar zal bereiken, zou dit betekenen dat zijn mandaat op dat ogenblik van rechtswege eindigt krachtens artikel 20, § 1, 2°, van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001.

Met toepassing van artikel 20, § 2, van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001 kan de houder van de managementfunctie echter vragen zijn mandaat te verlengen na het bereiken van de leeftijd van 65 jaar voor een periode van telkens één jaar. Dit is wat verzoeker ook heeft gedaan. Hij heeft op 22 februari 2017 – zes maanden vóór de datum van de 65ste verjaardag en dus tijdig – aan de verwerende partij gevraagd om zijn mandaat te verlengen voor de duur van één jaar. Over die verlenging dient overeenkomstig voornoemd artikel 20, § 2, een met reden omklede beslissing te worden genomen.

Verzoekers aanvraag is door de verwerende partij geweigerd. Deze weigering wordt gemotiveerd door de omstandigheid dat in het regeerakkoord wordt bepaald dat de POD’s, en dus ook de POD Maatschappelijke Integratie, zullen worden opgeheven.

13. In het regeerakkoord van 10 oktober 2014 is bepaald dat de nieuwe structuur van de federale overheid minimaal moet inhouden, “het opheffen van de POD’s”. Dit gegeven heeft evenwel niet verhinderd dat verzoekers mandaat bij koninklijk besluit van 3 april 2015 is hernieuwd voor een periode van zes jaar. Met uitzondering van de beslissing van de ministerraad van 3 juli 2015 waarin gesteld wordt dat zo spoedig mogelijk wat de POD’s betreft, een integratievoorstel aan de ministerraad dient te worden voorgelegd, blijkt op het eerste gezicht nergens uit het administratief dossier dat de concrete opheffing van de POD Maatschappelijke Integratie op veeleer kortere termijn daadwerkelijk zal plaatsvinden.

‡CBMRNFEFC-BDCBBGV‡

In dit opzicht is de motivering die aan de weigering van verzoekers vraag om verlenging van zijn mandaat wordt gegeven, op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing voorbarig. Dit wordt door de verwerende partij in haar nota als dusdanig niet tegengesproken, vermits zij het daarin slechts heeft over de “nakende” opheffing van de POD Maatschappelijke Integratie en de “toekomstige verdwijning” van deze POD. Zij gaat echter helemaal niet concreet in op de vraag of de POD Maatschappelijke Integratie op eerder kortere termijn, namelijk binnen de tijdsperiode die de verlenging van verzoekers mandaat zou bestrijken, daadwerkelijk zal zijn opgeheven. Minstens geeft zij niet aan wanneer de opheffing van de POD dan concreet zou zijn voorzien en zou worden uitgevoerd.

14. Uit wat voorafgaat volgt dat op het eerste gezicht de in de bestreden beslissing van 20 juli 2017 opgenomen motivering niet deugdelijk is en bijgevolg in rechte niet ter verantwoording van die beslissing in aanmerking kan worden genomen.

15. Het enige middel is ernstig.

VII. Spoedeisendheid

16. Verzoeker motiveert de spoedeisendheid van zijn vordering als volgt:

“Het mandaat van verzoeker loopt van rechtswege af op 17 januari 2018 en de verlenging van het mandaat met 1 jaar zal dan ingaan op 18 januari 2018. Wanneer verzoeker de afloop van een vernietigingsprocedure zou afwachten, dan is de verlenging van zijn mandaat reeds geruime tijd lopende wanneer het vernietigingsarrest er zou zijn en heeft hij de functie niet kunnen uitoefenen in de praktijk. Een procedure nietigverklaring neemt immers ongeveer 1 jaar in beslag zodat er een vernietigingsarrest zou volgen rond 1 september 2018 en op dat ogenblik zullen reeds 8 maanden verstreken zijn van de 12 om het mandaat te kunnen uitoefenen. In dat geval zal verzoeker dus niet meer over veel tijd beschikken om het mandaat nog effectief in de praktijk uit te oefenen wat nu net wel de bedoeling is van de verlenging van het mandaat met 1 jaar. Verzoeker heeft er dan ook alle belang bij dat de bestreden beslissing wordt geschorst. De kans is immers zeer groot dat een schorsingsarrest er is nog voor de verlenging van het

mandaat ingaat en dan zal verzoeker de volledige periode van 1 jaar van het mandaat effectief in de praktijk kunnen uitoefenen. Wanneer men zou wachten op een vernietigingsarrest dan zou de schade onherstelbaar zijn.”

17. De verwerende partij kan verzoekers argumentatie niet bijvallen gelet op de nakende opheffing van de POD Maatschappelijke Integratie. Zij licht dit in haar nota toe als volgt:

“9. Met betrekking tot de vereiste spoedeisendheid luidt de vaste rechtspraak van Uw Raad als volgt (voetnoot weggelaten):

‘Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift ‘een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen’. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4°, van het procedure-reglement kort geding van 5 december 1991. Dit houdt in dat het aan verzoeker toekomt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die in concreto aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een – voortdurende – tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Voorts kan luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, een vordering tot schorsing worden gevorderd ‘op elk moment’ en dus niet meer, zoals in de voorheen bestaande regeling, noodzakelijk in een enig verzoekschrift samen met de vernietiging. Met deze regeling heeft de wetgever precies de situaties willen verlaten waarbij ‘geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die haar wordt voorgelegd uitsprekt’ (memorie van toelichting, Parl. St. Senaat, 2012-13, nr. 5-227/1, 4). De spoedeisendheid ‘zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen’ (memorie van toelichting, Parl. St. Senaat, 2012-13, nr. 5-227/1, 13). Bovendien mag een nieuwe vordering worden ingediend, indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen (artikel 17, § 2, derde lid, gecoördineerde wetten op de Raad van State). XIV-35.712- 6/8). Uit wat voorafgaat volgt, dat niet zal volstaan te stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een annulatieprocedure niet kan worden afgewacht’.

10. In het licht van de naderende opheffing van de POD vindt de bevoegde minister het niet zinvol het mandaat van voorzitter van de POD nog langer in te vullen. Reden waarom het mandaat van de verzoekende partij, nu zij de leeftijd van 65 jaar zal bereiken in januari 2018, dan ook niet wordt verlengd, zoals uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt.

11. Het vermeende nadeel dat de verzoekende partij aanvoert kan dan ook niet worden weerhouden.

Bijgevolg lijdt de verzoekende partij geen nadeel indien zij een uitspraak ten gronde zou moeten afwachten. Immers wordt het voorzitterschap niet opnieuw ingevuld, en kan er dan ook geen sprake zijn van een gedeeltelijke verstrijking van haar mandaat indien zij het eventuele vernietigingsarrest zou moeten afwachten.

Bovendien kan er bezwaarlijk sprake zijn van een risico op onherroepelijke schade nu het verstrijken van het mandaat van de verzoekende partij bij het bereiken van de leeftijd van 65 jaar slechts het normale en voorzienbare gevolg is van de toepasselijke regelgeving, met name art. 20, § 1, 2°, van het KB van 29 oktober 2001 betreffende de managementfuncties.”

Beoordeling

18. Onder “feiten die de spoedeisendheid verantwoorden” zet verzoeker in zijn verzoekschrift uiteen dat hij bij het afwachten van het resultaat van de procedure ten gronde, de volledige periode van één jaar van het mandaat in de praktijk niet effectief zal kunnen uitoefenen. Zijn mandaat loopt immers omwille van het bereiken van de leeftijd van 65 jaar van rechtswege af op 17 januari 2018 en de door hem gevraagde verlenging geldt slechts voor één jaar.

Met verzoeker moet worden vastgesteld dat hij onherroepelijke schadelijke gevolgen zal ondervinden wanneer hij de procedure ten gronde zou moeten afwachten. Immers, op het ogenblik dat de Raad van State zich zal kunnen uitspreken over het beroep tot nietigverklaring van verzoeker, zal de periode van één jaar die ingaat op 18 januari 2018 en loopt tot 17 januari 2019, reeds voor een zeer groot deel of misschien zelfs volledig zijn verstreken. In dat geval kan een vernietiging van de bestreden beslissing verzoeker geen enkel voordeel meer verschaffen. Het nadeel dat verzoeker ten gevolge van de bestreden beslissing ondergaat of dreigt te ondergaan, kan enkel met een schorsing van de tenuitvoerlegging van deze beslissing worden ondervangen.

Voor zover de verwerende partij in haar nota opwerpt dat, gelet op de naderende opheffing van de POD Maatschappelijke Integratie, het niet zinvol is om het mandaat van voorzitter nog langer in te vullen, is reeds bij de bespreking van het enige middel uiteengezet dat zulke opheffing nog niet concreet

vaststaat. Er is dan ook niet aangetoond dat in de periode waarvoor de verlenging van het mandaat van verzoeker zou gelden de POD Maatschappelijke Integratie effectief zal zijn opgeheven. Daartoe bestaan slechts plannen, maar er is nog geen enkele concrete aanwijzing die erop kan wijzen dat de uitvoering van die opheffing op veeleer kortere termijn, namelijk binnen de duur van de verlenging van het mandaat van verzoeker, zal hebben plaatsgevonden.

In de mate dat de verwerende partij nog opwerpt dat het verstrijken van het mandaat bij het bereiken van de leeftijd van 65 jaar het normale en voorzienbare gevolg is van de toepasselijke regelgeving – artikel 20, § 1, 2°, van het koninklijk besluit van 29 oktober 2001– gaat zij eraan voorbij dat dit koninklijk besluit in artikel 20, § 2, uitdrukkelijk in de mogelijkheid voorziet van een verlenging na het bereiken van de leeftijd van 65 jaar, en dit telkens voor de duur van één jaar, zo de mandaathouder daartoe tijdig een aanvraag indient. Wanneer een dergelijke aanvraag door de mandaathouder wordt ingediend en deze aanvraag wordt geweigerd door de overheid, kan, omwille van de kortere duur – één jaar – die de verlenging bestrijkt, worden aangenomen dat het afwachten van het resultaat van een procedure ten gronde onherroepelijke schadelijke gevolgen kan meebrengen. Het is niet ondenkbaar dat bij het afwachten van het resultaat van een procedure ten gronde, die periode van één jaar al voor een zeer groot deel of zelfs helemaal zal zijn verlopen.

19. In de gegeven omstandigheden is de schorsingsvoorwaarde van de spoedeisendheid vervuld.

20. Er is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de minister van Middenstand, Zelfstandigen, KMO's, Landbouw en Maatschappelijke Integratie van 20 juli 2017 om geen gevolg te geven aan de vraag van Julien Van Geertsom om zijn mandaat van voorzitter van de programmatorische federale overheidsdienst Maatschappelijke Integratie, Armoedebestrijding en Sociale Economie na zijn 65ste verjaardag te verlenen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 21 december 2017, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bruno Seutin, staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door

Vera Wauters, griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Bruno Seutin